

Voorlopige hechtenis

7 ■ 2022

Colofon

- **Missie** JurisDidact streeft ernaar kennis en inzicht bij juristen te verhogen en de ontwikkeling van het professioneel handelen te bevorderen door middel van onafhankelijke, individuele nascholing.
- **PO-punten** 3
- **Geldigheid** U kunt de eindtoets maken zolang deze in uw online persoonlijk dossier staat vermeld.

- **Redactie** Mr. Pieter Dorhout, hoofdredacteur
Prof. mr. dr. Sven Brinkhoff
Mr. drs. Marije Jeltès
Mr. dr. Lies Punselie
- **Docent** Mr. dr. Chana Grijsen
Bewerker: mr. Kerem Canatan
- **Uitgever** Igno Ketelaars
- **Vormgeving** Roelof Koster Design, Mildam
- **Foto omslag** Splinter Photography, Job Jonathan Schlingemann

© 2022 JurisDidact, Gorssel
Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden veeleelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of op enig andere manier, zonder voorafgaande toestemming van de uitgever.

- **Bestellingen** De basisprijs van een programma is € 189,50 (excl. btw). Bij gelijktijdige bestelling vanaf 4 programma's geldt korting. Zie hiervoor de website van JurisDidact. JurisDidact legt de gegevens van bestellers vast voor verwerking van de bestelling. De gegevens kunnen door ons worden gebruikt om u te informeren over relevante producten en diensten, tenzij u te kennen hebt gegeven hiertegen bezwaar te hebben.
- **Certificaten** Certificaten worden alleen toegekend aan kopers van losse programma's.
- **Administratie** Bij wijziging van de tenaamstelling en/of het adres verzoeken wij u deze gegevens door te geven aan de klantenservice van JurisDidact: Parallelweg 25, 7213 VT Gorssel.
- **Algemene voorwaarden** Levering en diensten geschieden volgens de Algemene voorwaarden van MOCuitgevers BV, gedeponeed bij de Kamer van Koophandel onder nummer 6469182. Een exemplaar van deze voorwaarden zal op verzoek worden toegezonden. De voorwaarden zijn te raadplegen via www.mocuitgevers.nl.

Inhoud

Inleiding – 4

Pretoets – 6

Blok A

Het toetsingskader rondom de voorlopige hechtenis

A1 Introductie: de voorlopige hechtenis – 9

A2 Voorwaarden voor voorlopige hechtenis – 12

Blok B

De verschillende fasen van het voorarrest

B1 Inverzekeringstelling – 20

B2 Rechterlijke toetsing van de voorlopige hechtenis – 24

B3 Alternatieven voor voorlopige hechtenis – 29

Afkortingenlijst – 34

Antwoorden pretoets en casuïstiek – 34

Noten en literatuur – 40

Toetsvragen – 42

Inleiding

De term ‘voorlopige hechtenis’ zegt het al: voordat een definitief en inhoudelijk rechterlijk oordeel in een strafzaak is gegeven, wordt een verdachte voorlopig de vrijheid benomen. Dat is ingrijpend, zeker omdat niet vaststaat dat de zaak met een veroordeling en de oplegging van een (onvoorwaardelijke) gevangenisstraf eindigt. Vanwege het onomkeerbare en ingrijpende karakter van het voorarrest stelt de wet strikte eisen aan de toepassing van en beslissingen over de voorlopige hechtenis.

Parate kennis over het verdragsrechtelijk kader, de nationale wet- en regelgeving en actuele ontwikkelingen rondom de voorlopige hechtenis komt de strafrechtadvocaat goed van pas. Het is haast onvermijdelijk dat één of meer cliënten zich in voorarrest bevinden waarvan de rechtmatigheid en noodzaak periodiek door een rechter wordt getoetst. De verschillende fasen en toetsingsmomenten die het voorarrest kenmerken en de daarvoor geldende wettelijke eisen komen in deze cursus uiteraard aan bod. Daarnaast is er aandacht voor rechtspraak en onderzoeken die u kunt gebruiken ter onderbouwing van een verzoek om de voorlopige hechtenis op te heffen of te schorsen. Welke argumenten en instrumenten heeft u om het voorarrest zo kort mogelijk te laten duren? Voor uw cliënt is vrijheid immers zijn of haar grootste goed.

In deze cursus staat (de toepassing van) de voorlopige hechtenis in Nederland centraal. Allereerst wordt ingegaan op het (inter)nationale toetsingskader voor beslissingen rondom de voorlopige hechtenis. Welke eisen gelden er en waar vindt u die terug? Daarna wordt ingezoomd op de verschillende vormen en fasen waarin het voorarrest zich kan voordoen. Wat moet u als advocaat weten bij een voorgeleiding van uw cliënt bij de rechter-commissaris of de raadkamer en waar(mee) kunt u het verschil maken?

Deze juridische nascholing is in de volgende twee blokken opgedeeld:
Het toetsingskader rondom de voorlopige hechtenis
De verschillende fasen van het voorarrest

Blok A **Blok B**

■ **Leerdoelen**

Na het doorlopen van deze juridische nascholing:

- bent u bekend met het wettelijk kader rondom de toetsing van de voorlopige hechtenis (de duur, termijnen en vereisten voor invezekeringsstelling, inbewaringstelling en gevangenhouding);
- weet u welke mogelijkheden er zijn om tegen een beslissing in het kader van de voorlopige hechtenis op te komen;

- kent u de bezwaren tegen (automatische) toepassing van de voorlopige hechtenis en kunt u alternatieven aandragen om de kansen op de invrijheidstelling van uw cliënt te vergroten.

■ *Opmerking*

Deze nascholing is in twee gedeelten door te werken. U zult voor de blokken A en B elk 1,5 uur nodig hebben. Mogelijk beklijft de stof beter als u de nascholing in gedeelten doorwerkt.

■ *Criteria eindtoets*

U slaagt voor de eindtoets als u minimaal 6 van de 10 vragen juist beantwoordt. U kunt tweemaal herkansen.

■ *Over de docent*

Mr. dr. Chana Grijsen is haar carrière gestart in de wetenschap. Van 2008 tot en met 2012 verrichtte zij bij het Willem Pompe Instituut voor Strafrechtwetenschappen en Criminologie (Universiteit Utrecht) onderzoek in de politiepraktijk naar de behandeling en afhandeling van discriminatiezaken. In 2013 is zij op dit onderwerp gepromoveerd. Van 2013 tot november 2022 was Chana Grijsen als advocaat verbonden aan Cleerdin & Hamer Advocaten in Almere. Zij behandelde uitsluitend strafzaken en heeft zich in de loop der jaren in het bijzonder gespecialiseerd in cybercrime, cassaties, verkeersstrafrecht en jeugd(straf)recht. Vanaf november 2022 is Chana Grijsen werkzaam als coördinerend jurist van het Programma Modernisering Wetboek van Strafvordering bij de Nationale Politie (Staf Korpsleiding).

Over de bewerker

Mr. Kerem Canatan is sinds 2002 strafrechtadvocaat. Hij is partner bij Meijers Canatan Advocaten in Amsterdam, met als bijzondere specialisaties cassatie, gedragsrecht voor strafrechtadvocaten en internationaal strafrecht. Van 2014 tot 2019 doceerde hij het vak Oefenrechtbank Strafrecht aan masterstudenten van de Universiteit van Amsterdam. Hij geeft regelmatig lezingen en cursussen over onder andere betekenisperiolen, overlevering en gedragsrecht en is CRKBO-geregistreerd docent. Hij is één van de auteurs van de laatste druk van het *Handboek Verdediging* waarin hij het hoofdstuk over 'de raadsman in het vooronderzoek' heeft geschreven.

Om voor uzelf te bepalen wat uw kennis is van dit onderwerp, kunt u vrijblijvend de pretoets maken. De resultaten van de pretoets tellen niet mee voor uw eindscore.

- 1 Aan welke vier voorwaarden moet zijn voldaan voordat een bevel tot voorlopige hechtenis door een R-C of de raadkamer kan worden gegeven?
 - A Het moet gaan om een geval voor voorlopige hechtenis, er moet een redelijk vermoeden van schuld zijn, een grond voor voorlopige hechtenis aanwezig zijn en er is een gebod tot anticiperen op de op te leggen straf.
 - B Het moet gaan om een geval voor voorlopige hechtenis, er moeten ernstige bezwaren zijn, een grond voor voorlopige hechtenis aanwezig zijn en er is een gebod tot anticiperen op de op te leggen straf.
 - C De aanhouding moet op heterdaad hebben plaatsgevonden, er moeten ernstige bezwaren zijn, een grond voor voorlopige hechtenis aanwezig zijn en er is een gebod tot anticiperen op de op te leggen straf.
 - D Het moet gaan om een geval voor voorlopige hechtenis, er moet een redelijk vermoeden van schuld zijn, de verdachte moet eerder met justitie in aanraking zijn geweest en er is een gebod tot anticiperen op de op te leggen straf.

- 2 Als aan alle voorwaarden voor voorlopige hechtenis is voldaan, betekent dat dan automatisch dat een verdachte ook vast moet blijven zitten?
 - A Nee. Het bevelen van de voorlopige hechtenis is een bevoegdheid, geen plicht. Daarnaast is er ook de mogelijkheid de voorlopige hechtenis onder voorwaarden te schorsen.
 - B Nee. Naast de voorwaarden voor voorlopige hechtenis moet ook beoordeeld worden of er niet te ernstige consequenties voor de verdachte zijn verbonden aan vrijheidsbeneming van langere duur.
 - C Ja. Als aan alle voorwaarden voor voorlopige hechtenis is voldaan, is er geen enkele wettelijke basis om een bevel daartoe achterwege te laten.
 - D Ja. Het bevelen van de voorlopige hechtenis is dwingend voorgeschreven als aan alle voorwaarden daarvoor is voldaan.

- 3 Welke opeenvolgende fasen kent het voorarrest?
 - A Aanhouding, in verzekeringstelling, bewaring en gevangenhouding
 - B Gevangenneming, in verzekeringstelling, bewaring en gevangenhouding
 - C Gevangenneming, ophouden voor verhoor, bewaring en gevangenhouding
 - D Ophouden voor onderzoek, in verzekeringstelling, bewaring en gevangenhouding

- 4 Door wie en voor hoe lang kan de inbewaringstelling worden bevolen?
- A Door de raadkamer van de rechtbank voor de duur van 90 dagen.
 - B Door de officier van justitie voor een maximale termijn van 6 dagen.
 - C Door de rechter-commissaris voor ten hoogste 14 dagen.
 - D Door de hulpofficier van justitie voor maximaal 3 dagen en 18 uur.
- 5 Een van de gronden of redenen waarom voorlopige hechtenis kan worden toegepast is de twaalfjaarsgrond. Wat houdt die grond in?
- A De verdachte moet ouder dan 12 jaar zijn.
 - B Het strafbare feit moet met 12 jaar gevangenisstraf zijn bedreigd.
 - C De verdachte moet de afgelopen 12 jaar minimaal 3 keer met justitie in aanraking zijn geweest.
 - D Het strafbare feit moet met 12 jaar gevangenisstraf zijn bedreigd en de rechtsorde moet door het feit zijn geschokt.
- 6 Uw cliënt is door de rechter vrijgesproken van winkeldiefstal, maar hij heeft daarvoor wel 17 dagen in voorarrest gezeten. Kan hij nog worden gecompenseerd voor de tijd die hij ten onrechte vast heeft gezeten?
- A Nee, je vrijheid kan je jammer genoeg niet terugkrijgen.
 - B Ja, je kan een verzoek tot vergoeding van de tijd die ten onrechte in voorarrest is doorgebracht bij de rechtbank doen.
 - C Nee, zodra het voorarrest door een rechter getoetst is geweest, bestaat er geen recht op schadevergoeding.
 - D Ja, de volgende keer dat aan hem een gevangenisstraf wordt opgelegd, hoeft hij daar 17 dagen niet van uit te zitten.
- 7 Voorafgaand aan de in verzekeringstelling wordt uw cliënt daarover gehoord door de hulpofficier van justitie. U wordt van het voornemen tot in verzekeringstelling op de hoogte gesteld en krijgt de vraag of u bij het verhoor aanwezig wilt zijn. Wat doet u?
- A Niets. Het verhoor voorafgaand aan de in verzekeringstelling heeft weinig om het lijf en is een formaliteit. U mag daar wel bij zijn, maar u kiest ervoor dat niet te doen.
 - B Niets. U heeft het recht niet om bij dat verhoor aanwezig te zijn, maar het is natuurlijk wel vriendelijk dat u van het voornemen op de hoogte wordt gesteld.
 - C U haast zich naar het politiebureau om bij de in verzekeringstelling aanwezig te zijn om uw cliënt bij te staan. Uw cliënt heeft recht op verhoorbijstand en dit is een belangrijk moment daarbij.
 - D U haast zich naar het politiebureau. Bij het verhoor voorafgaand aan de in verzekeringstelling mag u niet aanwezig zijn, maar daarna kunt u uw cliënt wel in het kader van de in verzekeringstelling bezoeken om hem van advies te voorzien.

- 8 De raadkamer van de rechtbank heeft de gevangenhouding van Tom bevolen voor de handel in verdovende middelen en schorst die ook gelijk. Om er zeker van te zijn dat hij zich aan de voorwaarden bij de schorsing houdt, willen ze dat Tom € 25.000 betaalt. Kan deze voorwaarde worden gesteld?
- A Ja, het is heel gebruikelijk in Nederland dat een fors geldbedrag door de verdachte moet worden betaald als hij wil worden vrijgelaten.
 - B Ja, de wet kent de mogelijkheid van een borgsom, maar in de praktijk wordt daar nauwelijks gebruik van gemaakt.
 - C Nee, dat kan misschien in de Verenigde Staten, maar de Nederlandse wet kent de mogelijkheid van het betalen van een borgsom niet.
 - D Nee, het betalen van een borgsom in ruil voor vrijlating werkt klassenjustitie in de hand en daarom bestaat die mogelijkheid niet in Nederland.
- 9 Hoelang mag de gevangenhouding maximaal duren?
- A Net zolang tot de zaak inhoudelijk wordt behandeld.
 - B 120 dagen
 - C 90 dagen
 - D 60 dagen
- 10 De inverzekeringstelling van Roan wordt door de R-C rechtmatig beoordeeld, maar toch vindt de R-C het onzinnig dat hij langer vast moet blijven zitten. De R-C beveelt daarom de onmiddellijke invrijheidstelling. Kan dat?
- A Nee, de R-C mag de inverzekeringstelling alleen op formele punten toetsen en als die rechtmatig is, kan niet om een andere reden de invrijheidstelling worden bevolen.
 - B Nee, als de R-C het onzinnig vindt dat Roan langer vast moet blijven zitten, dan betekent dat al dat de inverzekeringstelling onrechtmatig is.
 - C Ja, de R-C heeft altijd het volste recht om een verdachte in vrijheid te stellen.
 - D Ja, de R-C moet naast de formele eisen van de inverzekeringstelling ook de noodzaak om Roan nog langer vast te houden toetsen.

CASUS 1

Brandstichting

Bram is op verdenking van brandstichting aan een aantal auto's aangehouden en in verzekering gesteld door de politie. De officier van justitie wil dat Bram ook na de inverzekeringstelling in voorarrest blijft en doet een vordering tot inbewaringstelling bij de rechter-commissaris. Die wijst de vordering toe omdat er voldoende (voorlopig) bewijs is en Bram al eerder met justitie in aanraking is geweest voor een aantal diefstallen.

- a Vanaf welk moment van de vrijheidsbeneming van Bram, die bestaat uit de aanhouding, inverzekeringstelling en inbewaringstelling, kunnen we juridisch gezien van voorlopige hechtenis spreken?

- b Bram is op maandagochtend om 5 uur 's ochtends aangehouden. Mag hij dan op vrijdagochtend om 11 uur aan de rechter-commissaris worden voorgeleid?

Wanneer de politie een verdachte aanhoudt op verdenking van een strafbaar feit, dan wordt de vrijheid ontnomen om te gaan en staan waar hij of zij wil. Dat is een ingrijpend dwangmiddel dat niet zomaar mag worden ingezet. Vrijheid is een groot goed. Niet voor niets is in de Grondwet het uitgangspunt opgenomen dat niemand van zijn vrijheid mag worden beroofd, tenzij daarin bij wet is voorzien (art. 15 Gw). Ook verschillende internationale mensenrechtenverdragen garanderen het recht op vrijheid (art. 5 EVRM en art. 9 IVBPR). Voor vrijheidsbeneming is kortom altijd een wettelijke basis vereist. In Nederland is de regeling voor de voorlopige hechtenis te vinden in de artikelen 63 en verder van het Wetboek van Strafvordering (hierna: Sv).

Direct volgend op de aanhouding kan een verdachte in het belang van het onderzoek in eerste instantie voor een periode van 6 of 9 uur op het politiebureau worden opgehouden. De duur van dit ‘ophouden voor verhoor’ hangt samen met de aard van de verdenking (art. 56a, tweede lid, Sv). Gaat het om een verdenking van een misdrijf waarvoor voorlopige hechtenis is toegelaten (opgesomd in art. 67 Sv) dan belooft die termijn 9 uur. Ziet de verdenking op een strafbaar feit waarvoor geen voorlopige hechtenis is toegelaten dan heeft de politie slechts 6 uur de tijd voordat de verdachte het politiebureau weer moet verlaten. Een verlenging van de termijn kan dan verder ook niet aan de orde zijn. Een bevel tot in verzekeringstelling kan namelijk alleen worden verleend bij een strafbaar feit waarvoor voorlopige hechtenis is toegelaten (art. 58, eerste lid, Sv).

Uiterlijk binnen 3 dagen en 18 uur moet de aangehouden en in verzekeringgestelde verdachte voor een rechter-commissaris (hierna: R-C) worden geleid ter toetsing van de rechtmatigheid van de inzet van vrijheidsbenemende dwangmiddelen (art. 59a, eerste lid, Sv).

Vervolgens kan de verdachte op vordering van de officier van justitie door de R-C in bewaring worden gesteld (art. 63 Sv). Moet het voorarrest volgens het Openbaar Ministerie (hierna: OM) ook daarna voortduren, dan moet de verdachte worden voorgeleid aan een raadkamer, bestaand uit drie rechters die de gevangenhouding kunnen bevelen. Na een maximale duur van de gevangenhouding van 90 dagen moet de verdachte door het OM zijn gedagvaard voor een (pro forma-)zitting. Tijdens de verdere openbare behandeling van de strafzaak door de rechtbank kan dan ook telkens een beslissing worden genomen over de eventuele verlenging van het voorarrest. Het bevel loopt namelijk door tot 60 dagen na de einduitspraak indien binnen die 90 dagen het onderzoek ter terechtzitting is aangevangen (art. 55, tweede lid, Sv).

■ Een kwestie van definitie

Het onderwerp van deze cursus is de ‘voorlopige hechtenis’. Maar wat wordt daaronder nu precies verstaan? Er zijn verschillende definities in omloop waarin telkens wisselende vormen van voorarrest onder de term voorlopige hechtenis worden geschaard. De meest brede definitie die kan worden gehanteerd omvat alle gevangenen in wiens zaken nog geen definitief oordeel is geveld. De voorlopige hechtenis duurt dan vanaf het moment van de aanhouding totdat alle beroepsmogelijkheden zijn uitgeput en het vonnis of arrest onherroepelijk is geworden. Minder vergaand is de definitie waarmee wordt bedoeld op gevangenen die wachten op een veroordeling. Daaronder vallen zaken vanaf het moment van aanhouding tot aan het vonnis in eerste aanleg. In een rechtsvergelijkend onderzoek concludeert de Algemene Rekenkamer dat cijfers over de toepassing van voorlopige hechtenis door het gebruik van verschillende definities niet zondermeer met elkaar kunnen worden vergeleken. [1] Het is in ieder geval goed te beseffen dat de term voorlopige hechtenis voor verschillende interpretaties vatbaar is.

In Nederland wordt een nog beperktere uitleg gegeven aan de term voorlopige hechtenis. Artikel 133 Sv geeft de juridische definitie van voorlopige hechtenis. Daaronder vallen de inbewaringstelling, de gevangenhouding en gevangenneming. De periode van ophouden voor verhoor en de inverzekeringstelling worden over het algemeen niet als vormen van ‘voorlopige hechtenis’ aangemerkt. Van voorlopige hechtenis wordt officieel dus pas gesproken als door een rechter inhoudelijk is getoetst of tegen de verdachte een voldoende stevige verdenking aanwezig is en of er daarnaast ook gegronde redenen zijn om het voorarrest te verlengen.

In deze cursus wordt met de term voorlopige hechtenis bedoeld op alle fasen van het voorarrest tot aan het vonnis in eerste aanleg. In het algemene spraakgebruik zal de hechtenis veelal ook ‘voorlopig’ worden genoemd als die voorafgaat aan een inhoudelijk oordeel van de rechter over de schuld aan een strafbaar feit. Het besluit de juridisch gangbare definitie van voorlopige hechtenis los te laten is er vooral door ingegeven dat anders voor de strafpraktijk nuttige informatie over de fase van inverzekeringstelling en de eventuele toetsing daarvan geen plaats is. De begrippen voorlopige hechtenis en voorarrest zullen verder door elkaar worden gebruikt, maar daarmee wordt hetzelfde bedoeld.

■ Theorie versus praktijk

Zolang er nog geen definitief rechterlijk oordeel is waarmee de schuld van de verdachte vast is komen te staan, moet voorzichtig met de toepassing van de voorlopige hechtenis worden omgesprongen, zo is de vrij algemeen gedragen gedachte. De onschuldpresumptie ligt aan de basis van het uitgangspunt dat voorlopige hechtenis alleen in uitzonderingsgevallen, als uiterst middel, moet worden ingezet. Op grond van de feiten en omstandigheden van het geval zal dan allereerst van voldoende concrete aanwijzingen moeten blijken voor betrokkenheid van de verdachte bij een strafbaar feit. Daarnaast moet de voorlopige hechtenis noodzakelijk zijn, terwijl zinvolle alternatieven daarvoor ontbreken.

De terughoudende wijze waarop met (de toepassing van) voorlopige hechtenis hoort te worden omgesprongen klinkt vanuit een verdedigingsperspectief bezien als muziek in de oren. Helaas blijkt de praktijk weerbarstiger. Al zeker een tiental jaren is er forse kritiek vanuit verschillende hoeken op de manier waarop de voorlopige hechtenis in Nederland wordt toegepast. Zo signaleren Janssen en Hamer in 2003 al dat de voorlopige hechtenis steeds vaker en makkelijker wordt toegepast en minder snel opgeheven. [2] Ook noemen zij de voorlopige hechtenis “waarschijnlijk één van de grootste frustraties van de strafadvocatuur”, niet in de laatste plaats vanwege de ingesleten gewoonte te beslissen tot verlenging van het voorarrest, terwijl dat ondanks uitvoerige verweren van de verdediging, in het geheel niet wordt gemotiveerd.

Precies die twee knelpunten, het automatisme van het toepassen van voorarrest bij feiten van een bepaalde ernst en de gebrekkige motivering van beslissingen, voeren de boventoon in de nog altijd

woedende discussie over de voorlopige hechtenis in Nederland. Door enkele kritische Rotterdamse strafrechters is de praktijk van de voorlopige hechtenis vergeleken met een ‘efficiënte koekjesfabriek’. Hoewel verpakt in ongetwijfeld gekscherend bedoelde beeldspraak, is de onderliggende bloedserieuze boodschap van Janssen, Van den Emster en Trotman dat rechters ogenschijnlijk bijna los van de specifieke casus steeds tot hetzelfde resultaat komen; vasthouden. [3] Door politici is diverse malen de vraag gesteld én (positief) beantwoord of de toepassing van de voorlopige hechtenis in Nederland in overeenstemming is met de eisen die het in Straatsburg gezetelde Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) daaraan stelt.¹ Daarbij is wel de wetgeving op het gebied van de voorlopige hechtenis tot maatstaf genomen. De vraag is en blijft echter of de manier waarop de voorlopige hechtenis in de praktijk door rechters wordt toegepast, vanwege het automatisme waarmee dat gebeurt en de gebrekkige motivering van beslissingen, in overeenstemming is met de in (inter)nationale wet- en regelgeving neergelegde vereisten.²

■ Rol van de advocatuur

Hiervoor is de stelling opgeworpen dat niet zozeer de wet-, en regelgeving rondom de voorlopige hechtenis in Nederland problematisch is als wel de manier waarop de rechters daarmee in de praktijk omgaan. Dat betekent dat voor de advocatuur een belangrijke, maar vaak ook ondankbare taak is weggelegd wanneer een verdachte zich in voorlopige hechtenis bevindt. Een kritische opstelling is telkens vereist. Er zal immers het nodige tegengas moeten worden gegeven richting het OM en de rechterlijke macht die, zeker bij een gebrek aan tegengeluid, snel geneigd zullen zijn om de voorlopige hechtenis te vorderen, bevelen of verlengen. Aan u dus de taak om bij voorgeleidingen bij de R-C of de raadkamer kritisch te zijn en van u te laten horen. Biedt het dossier voldoende grond voor een verdenking? Zijn er gegronde redenen uw cliënt langer vast te houden? Zijn er wellicht andere, minder ingrijpende alternatieven aanwezig voor de voorlopige hechtenis? Allemaal vragen die u zich moet stellen bij het voorbereiden van een voorgeleiding en die bij de rechter aan de orde kunnen worden gesteld. Voldoende en actuele kennis van het (inter)nationaalrechtelijk kader en jurisprudentie is daarvoor een vereiste.

A2

Voorwaarden voor voorlopige hechtenis

CASUS 2

Huiselijk geweld

Iwan is aangehouden op verdenking van poging tot zware mishandeling van zijn partner waarmee hij niet samenwoont. Ook wordt hij verdacht van vernieling en belediging. De officier van justitie wil voorkomen dat Iwan nog meer stennis gaat schoppen als hij wordt vrijgelaten en vordert de